

Datum van inontvangstneming : 21/06/2013

Zaak C-276/13

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

21 mei 2013

Verwijzende rechter:

Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Pontevedra

Datum van de verwijzingsbeslissing:

6 mei 2013

Verzoekende partij:

Pablo Acosta Padín

Verwerende partij:

Hijos de J. Barreras, S.A.

JUZGADO DE LO MERCANTIL Nº 3 DE PONTEVEDRA

(omissis)

BETALING VAN SCHULDVORDERING TEGEN FAILLIETE BOEDEL

(omissis)

VERZOEKER: PABLO ACOSTA PADIN

(omissis)

VERWEERSTER: HIJOS DE J. BARRERAS, S.A.

(omissis)

INCIDENT IN HET KADER VAN EEN FAILLISEMENTSPROCEDURE

(omissis)

BESLISSING

Vigo, 6 mei 2013

FEITEN

I – UITEENZETTING VAN HET VOORWERP VAN HET GESCHIL

- 1 De „procurador de los tribunales” (procureur; hierna: „procureur”) (omissis) Pablo Acosta Padín treedt in de gerechtelijke procedure op namens (omissis) [de onderneming] Clequali SL. Dicha, die als schuldeiseres heeft verzocht om de inleiding van de procedure van „concurso necesario” (verplichte liquidatie op verzoek van een derde) tegen de [onderneming] Hijos de J. Barreras SA.
- 2 Daags na voormeld verzoek om inleiding van de verplichte liquidatie en nog voordat zij werd verzocht om te verschijnen, heeft de [onderneming] Hijos de J. Barreras SA een verzoek om inleiding van een procedure van vrijwillige liquidatie. De beschikking betreffende de liquidatie werd een paar dagen later gegeven, en overeenkomstig artikel 20, lid 1, van de Ley Concursal (Spaanse faillissementswet) is daarin bepaald dat de kosten van het verzoek worden beschouwd als schuldvorderingen tegen de failliete boedel.
- 3 Nadat de gefailleerde schuldenaar en de curator hadden geweigerd hem de honoraria te betalen die hem toekwamen op grond van de beslissing betreffende de kosten in de beschikking [**Or. 1**] (omissis), heeft de procureur Pablo Acosta Padín een vordering [ingesteld] tot betaling van 151 130,24 EUR plus btw, dus in totaal 178 333,68 EUR op grond van het tarief van de procureurs. De gefailleerde schuldenaar en de curator hebben deze vordering in het kader van de gerechtelijke procedure betwist.
- 4 Afgezien van de verplichtingen die voortvloeien uit zijn betrekking met de door hem vertegenwoordigde schuldeiser, waren de verplichtingen van (omissis) Pablo Acosta Padín in het kader van de insolventieprocedure beperkt tot de bekendmaking van een aantal berichten betreffende de procedure in officiële publicatiebladen en openbare registers.

II – [De feiten worden bewezen geacht] (omissis)

- 5 (omissis)

III – TOEPASSELIJKE NATIONALE BEPALINGEN EN RELEVANTE RECHTSPRAAK

Real Decreto 1373/2003, de 7 de noviembre, por el que se aprueba el arancel de derechos de los procuradores de España (koninklijk besluit 1373/2003 van 7 november 2003 tot vaststelling van de tarieven van procureurs in Spanje),

bekendgemaakt in het *Boletín Oficial del Estado* [Spaans staatsblad; hierna: „BOE”] nr. 278 van 25 november 2003

Real Decreto 1/06, de 13 de enero, por el que se modifica el arancel de derechos de los procuradores de los tribunales (koninklijk besluit 1/06 van 13 januari 2006 tot wijziging van de tarieven van procureurs), bekendgemaakt in het BOE van 28 januari 2006

Real Decreto-Ley 5/10, de 31 de marzo (koninklijk wetsbesluit 5/10 van 31 maart 2010), waarbij de tariefregeling, in het bijzonder met betrekking tot faillissementsprocedures, werd gewijzigd, bekendgemaakt in het BOE van 1 april 2010

Ley 22/03, de 9 de julio, concursal (wet 22/03 van 9 juli 2003 betreffende het faillissement), in het bijzonder de artikelen 20, lid 1, 23, lid 3, tweede alinea, 24, lid 6, en 84, lid 2, punt 2, ervan, waarvan een **[Or. 2]** bijgewerkte versie kan worden geraadpleegd op http://noticias.juridicas.com/base_datos/Privado/122-2003.html

Arrest van de eerste civiele kamer van het Tribunal Supremo van 11 februari 2013

IV – VOOR HET HOOFDGEDING RELEVANTE UNIERECHTELIJKE BEPALINGEN

- 6 Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, artikelen 4, lid 3, 56 en 101

Richtlijn [...] 2006/123/EG, artikel 15, lid 3

Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, artikel 6 (recht op een eerlijk proces)

V – REDENEN DIE DE VERWIJZENDE RECHTER ERTOE HEBBEN GEBRACHT OM VRAGEN TE STELLEN OVER DE UITLEGGING VAN VOORNOEMDE BEPALINGEN

- 7 In andere zaken hebben andere Spaanse rechterlijke instanties reeds gevraagd of het tarief van de procureurs verenigbaar is met het gemeenschapsrecht. Bijzonder relevant was de prejudiciële vraag van de vijftiende afdeling van de (omissis) Audiencia Provincial de Barcelona, (omissis), zaak C-364/12, (omissis) Miguel Fradera Torredemer e.a. / Corporación Uniland SA.
- 8 Het Hof heeft een aanvang gemaakt met de behandeling van de zaak en de Europese Commissie heeft schriftelijke opmerkingen ingediend. Later hebben de partijen [in de] (omissis) procedure evenwel een minnelijke schikking bereikt over het verschuldigde bedrag en heeft de Audiencia Provincial de Barcelona de

prejudiciële vraag ingetrokken, aangezien het mechanisme van de prejudiciële vraag er niet toe dient abstracte rechtsvragen van verenigbaarheid van de nationale wetgeving met het gemeenschapsrecht voor te leggen.

- 9 De onderhavige procedure werd wegens de aanhangigheid van het hierboven bedoelde verzoek om een prejudiciële beslissing bij beschikking van (omissis) 22 januari 2013 geschorst wegens de gemeenschapsrechtelijke voorvraag, aangezien de uitkomst [Or. 3] van het onderhavige geding afhing van het antwoord op de voorgelegde prejudiciële vraag. Bijgevolg bestaat de enige logische handelwijze voor de verwijzende rechter daarin, zelf de vraag van de verenigbaarheid met het gemeenschapsrecht van de Spaanse regeling betreffende het tarief van de procureurs voor te leggen, in dezelfde lijn als werd uiteengezet door de Audiencia Provincial de Barcelona, met de nodige nuances.

VI – STANDPUNT VAN PARTIJEN OVER DE PREJUDICIËLE VERWIJZING

- 10 Nadat de partijen was meegedeeld dat eventueel een prejudiciële vraag zou worden gesteld, heeft verzoeker verklaard dat hij het daarmee oneens was, terwijl [verweerster] het eens was met de verwijzing.

MOTIVERING

I – Uitlegging van het nationale recht door de nationale rechter.

- 11 In het kader van een prejudiciële procedure bestaat de taak van het Hof van Justitie erin het gemeenschapsrecht uit te leggen of zich over de geldigheid ervan uit te spreken, en niet om dit recht toe te passen op de concrete feiten van het hoofdgeding; dat is de taak van de nationale rechter, die tevens de nationale rechtsnormen dient uit te leggen.

II – Verenigbaarheid van de nationale bepalingen met het gemeenschapsrecht

- 12 In wezen worden hier de argumenten uit het verzoek om een prejudiciële beslissing in zaak C-364/12 weergegeven.

De gestelde onverenigbaarheid van het tarief van de procureurs (koninklijk besluit 1373/2003) met artikel 101 VWEU [Or. 4]

Om te beginnen wordt het Hof gevraagd of de norm die het tarief van de procureurs regelt, te weten koninklijk besluit 1373/2003 van 7 november 2003[,] verenigbaar is met artikel 101 VWEU [voorheen artikel 81 EG, juncto (omissis) artikel 10 EG].

Artikel 101, lid 1, VWEU bepaalt: „Onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en verboden zijn alle overeenkomsten tussen ondernemingen, alle besluiten van ondernemersverenigingen en alle onderling afgestemde feitelijke gedragingen welke de handel tussen lidstaten ongunstig kunnen beïnvloeden en ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst en met name die welke bestaan in: a) het rechtstreeks of zijdelings bepalen van de aan- of verkoopprijzen of van andere contractuele voorwaarden”.

- 13 Hoewel de [Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Pontevedra (hierna: „Juzgado”)] zich ervan bewust is dat niet is voldaan aan de feitelijke voorwaarde van deze bepalingen (overeenkomsten tussen ondernemingen of besluiten van ondernemingsverenigingen), moet deze voorwaarde in verband worden gebracht met artikel 4, lid 3, VEU: „*Krachtens het beginsel van loyale samenwerking respecteren de Unie en de lidstaten elkaar en steunen zij elkaar bij de vervulling van de taken die uit de Verdragen voortvloeien.*

De lidstaten treffen alle algemene en bijzondere maatregelen die geschikt zijn om de nakoming van de uit de Verdragen of uit de handelingen van de instellingen van de Unie voortvloeiende verplichtingen te verzekeren.

De lidstaten vergemakkelijken de vervulling van de taak van de Unie en onthouden zich van alle maatregelen die de verwezenlijking van de doelstellingen van de Unie in gevaar kunnen brengen.”

Tot die vaststelling kwam het Hof van Justitie zelf in beslissingen zoals het arrest van 18 juni 1998, Commissie/Italië ([C]-35/96), de beschikking van 17 februari 2005, Mauri, C-250/03, en (omissis) het arrest van 5 december 2006, (omissis) Cipolla, (omissis) C-94/2004.

- 14 Het is juist dat het Hof reeds heeft geoordeeld dat een lidstaat niet kan worden verweten de totstandkoming van met artikel 81 EG (thans artikel 101 VWEU) strijdige mededingingsregelingen te hebben opgelegd of begunstigd in zijn wet- of regelgeving dan wel de werking daarvan te hebben versterkt [arrest van 5 december 2006, *Cipolla*, (omissis) C-94/2004, punt 53], mits is voldaan aan bepaalde voorwaarden (zie de punten 50 en 51 van dat (omissis)[arrest]), **[Or. 5]** te weten (i) dat de staat geen afstand heeft gedaan van de uitoefening van zijn bevoegdheid om te beslissen en om toezicht te houden over de toepassing van dat tarief, en (ii) in het bijzonder dat de rechter in uitzonderlijke omstandigheden bij gemotiveerde beslissing kan afwijken van vastgestelde minimumbedragen. Het Hof van Justitie heeft er zich dus niet toe beperkt vast te stellen dat de omstandigheid dat een lidstaat een normatieve maatregel neemt waarbij een tariefregeling met minimumbedragen voor de honoraria van advocaten wordt vastgesteld, niet in strijd is met artikel 81 EG (thans 101 VWEU), maar heeft ook vastgesteld dat de betrokken regeling daarvoor aan bepaalde voorwaarden moet voldoen.

- 15 De eerste twijfel van de Juzgado houdt precies verband met de toepassing van (omissis) het arrest (omissis) *Cipolla* (omissis) op de specifieke regeling voor de honoraria van de procureurs in het Spaanse recht. (omissis) Artikel 245, lid 2, [Ley de Enjuiciamiento Civil (Spaans wetboek van burgerlijke rechtsvordering; hierna; „LEC”)], a contrario uitgelegd, laat geen ruimte om tegen het in de regelgeving vastgelegde honorarium van de procureur op te komen omdat het buitensporig hoog is. Bijgevolg mag de Spaanse rechter volgens het nationale recht ongeacht de omstandigheden niet toetsen of het in de tariefregeling vastgelegde bedrag gelet op de omstandigheden van de zaak redelijk is. Deze situatie doet zich voor in het onderhavige geval, waarin het bedrag waarop de procureur aanspraak maakt (178 333,68 EUR) zo buitensporig is dat het in geen verhouding staat tot de werkelijke moeilijkheid van de zaak of van de tijd die de procureur eraan heeft besteed.

De Juzgado stelt zich bijgevolg de vraag – en legt deze voor aan het Hof van Justitie, of, tegen de achtergrond van een procedureel systeem zoals het Spaanse, waarvoor het erg twijfelachtig is of de lidstaat „geen afstand heeft gedaan van de uitoefening van zijn bevoegdheid om te beslissen en om toezicht te houden over de toepassing van dat tarief”, het voor de procureurs vastgestelde vergoedingsstelsel geacht kan worden in overeenstemming te zijn met de rechtspraak van het Hof van Justitie over artikel 101 VWEU (voorheen artikel 81 EG), gelezen in samenhang met artikel 4.3 VEU (voorheen artikel 10 EG).

E) De gestelde schending van artikel 56 VWEU (voorheen artikel 49EG) [Or. 6]

- 16 Artikel 56 VWEU (voorheen artikel 49 EG) bepaalt: „In het kader van de volgende bepalingen zijn de beperkingen op het vrij verrichten van diensten binnen de Unie verboden ten aanzien van de onderdanen der lidstaten die in een andere lidstaat zijn gevestigd dan dat, waarin degene is gevestigd te wiens behoeve de dienst wordt verricht.”
- 17 Het Hof van Justitie heeft (in het reeds aangehaalde arrest *Cipolla*, punt 56) geoordeeld dat artikel 49 EG niet alleen de afschaffing verlangt van iedere discriminatie van de in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichter op grond van diens nationaliteit, maar tevens de opheffing van iedere beperking – ook indien deze zonder onderscheid geldt voor binnenlandse dienstverrichters en dienstverrichters uit andere lidstaten – die de werkzaamheden van de dienstverrichter die in een andere lidstaat is gevestigd, verbiedt, belemmert of minder aantrekkelijk maakt.
- 18 Voorts was het van oordeel dat het verbod om af te wijken van de bij de tariefregeling vastgestelde minimumhonoraria, de toegang van in een andere lidstaat gevestigde advocaten moeilijker maakt, en hen dus beperkt in het verrichten van diensten in die lidstaat (punt 58 van het arrest *Cipolla*).

- 19 Het Hof heeft evenwel geoordeeld dat deze beperking van het vrij verrichten van diensten gerechtvaardigd kan worden door dwingende redenen van algemeen belang „wanneer het de verwezenlijking van het gestelde doel waarborgt” [punt 61], en verklaard dat de bescherming van de goede rechtsbedeling een doelstelling is die deze beperking kan rechtvaardigen [punt 64], en dat het aan de nationale rechter is om te beslissen of de in de nationale regeling neergelegde beperking aan die voorwaarden voldoet [punt 65], ofschoon het suggereert [punten 66 en 69] dat het erg waarschijnlijk is dat de Italiaanse regeling niet voldoet aan deze criteria van noodzakelijkheid en evenredigheid.
- 20 Artikel 15 van richtlijn 2006/123/EG van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt bepaalt dat de lidstaten onderzoeken of de toegang tot of de uitoefening van een dienstenactiviteit in hun rechtsstelsel afhankelijk wordt gesteld van bepaalde eisen, waaronder de „vaste minimum- en/of maximumtarieven waaraan de dienstverrichter zich moet houden” [Or. 7]. Voorts bepaalt artikel 15, lid 3 dat de lidstaten dienen te controleren of de hierboven bedoelde toegangsvoorwaarden aan de volgende voorwaarden voldoen: „*b) noodzakelijkheid: de eisen zijn gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang; c) evenredigheid: de eisen moeten geschikt zijn om het nagestreefde doel te bereiken; zij gaan niet verder dan nodig is om dat doel te bereiken en dat doel kan niet met andere, minder beperkende maatregelen worden bereikt.*”
- 21 De lidstaten waren verplicht de richtlijn vóór het verstrijken van de omzettingstermijn ervan, op 28 december 2009, in nationaal recht om te zetten. In het onderhavige geval betwijfelt de Juzgado of de Spaanse Staat de aangegane verplichtingen naar behoren is nagekomen en of de Spaanse regeling inzake de tarieven van procureurs in overeenstemming is met het Europese recht.

Vaststaat dat de Juzgado als nationale rechterlijke instantie hierover uitspraak kan doen, zoals in het arrest in de (omissis) [zaak] *Cipolla* uitdrukkelijk werd vastgesteld, het nationale recht buiten toepassing kan laten in en de plaats daarvan het Gemeenschapsrecht kan toepassen. In elk geval sinds de bekendmaking van de dienstenrichtlijn zijn de begrippen noodzakelijkheid en evenredigheid evenwel gemeenschapsrechtelijke begrippen geworden, die bijgevolg op het niveau van de communautaire rechtsorde moeten worden uitgelegd en toegepast, aangezien anders uiteenlopende en tegenstrijdige interpretaties door de verschillende nationale rechterlijke instanties niet zouden kunnen worden voorkomen. Om die reden wordt het Hof van Justitie van de Europese Unie verzocht om zich uit te spreken over de vraag of de Spaanse regeling, waarbij is voorzien in een verplicht toe te passen regeling voor de vaststelling van de honoraria van bepaalde vrije beroepen zoals de procureurs, de aangehaalde beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid eerbiedigt.

Het is duidelijk dat de Spaanse Staat die opvatting is toegedaan, aangezien hij de omzettingstermijn van de richtlijn liet verstrijken zonder de wetgeving te wijzigen.

- 22 De Juzgado geeft alvast aan het Hof van Justitie te kennen dat hij ernstig betwijfelt of de betrokken Spaanse wetgeving die beginselen eerbiedigt. Hoewel de procureur enkele bevoegdheden heeft die dicht aanleunen bij overheidsbevoegdheden, en **[Or. 8]** vaststaat dat hij uitstekend werk levert in de gerechtelijke procedures, kan daaruit niet worden afgeleid dat zijn vergoedingsregeling moet worden onderworpen aan dwingende regels wanneer de justitiabele de procureur volledig vrij kan kiezen, behoudens wanneer hij recht heeft op gratis rechtsbijstand.
- 23 Evenmin is de Juzgado van oordeel dat de noodzaak om de kwaliteit van de door de procureurs verrichte diensten op peil te houden, het nodig maakt te voorzien in een vergoedingsregeling die het hen onmogelijk maakt prijsconcurrentie te voeren. Dat doel kan immers veel beter worden bereikt middels een regeling betreffende de toegang tot het beroep, die reeds daadwerkelijk bestaat in de Spaanse rechtsorde. Bijgevolg is evenmin sprake van evenredigheid.

F) Verenigbaarheid van het Spaanse systeem voor de vaststelling van de proceskosten met het in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens neergelegde recht op een eerlijk proces

- 24 In artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, ondertekend te Rome op 4 november 1950 zijn een aantal procedurele rechten, waaronder het recht op een eerlijk proces, verankerd. Het recht op een eerlijk proces omvat niet alleen het recht op toegang tot de rechter maar ook het recht om op doeltreffende wijze zijn standpunt te verdedigen.

De in de LEC vastgestelde regeling betreffende de begroting van de kosten laat geen ruimte om op te komen en dus effectief verweer te voeren tegen een buitensporig hoog honorarium van een procureur, dat niet in verhouding staat tot of in overeenstemming is met de daadwerkelijk verrichte werkzaamheden, aangezien de honoraria volgens de tariefregeling aan de hand van het in geding zijnde bedrag of belang worden berekend, dus niet aan de hand van de tijd die de procureur werkelijk aan het betrokken geding heeft besteed. Dienaangaande zij opgemerkt dat de wetgever recentelijk een regeling heeft vastgesteld om een eind te maken aan het misbruik dat dit systeem in de hand werkt, te weten Real Decreto Ley 5/2010, de 31 de marzo, por el que se amplía la vigencia de determinadas medidas económicas de carácter temporal (koninklijk wetsbesluit 5/2010 van 31 maart 2010 tot verlenging van de geldigheidsduur van bepaalde economische maatregelen). Dit wetsbesluit bevat één enkele aanvullende bepaling die het totaalbedrag dat een procureur voor een zaak kan ontvangen, tot 300 000 EUR beperkt.

Samenvattend kan naar Spaans recht een partij die wordt veroordeeld tot betaling van de honoraria van de door de **[Or. 9]** tegenpartij gekozen procureur, de correcte toepassing van de in koninklijk besluit 1373/2003 vastgestelde kostenregeling betwisten, maar zij kan niet betwisten dat deze regeling evenredig of gerechtvaardigd is, waardoor zij niet naar behoren verweer kan voeren betreffende de fundamentele vraag of de proceskosten die zij dient te dragen gerechtvaardigd zijn. Vaststaat dat deze situatie de eigenlijke toegang tot de rechter niet verhindert, aangezien zij zich na de procedure voordoet, maar zij staat wel in de weg aan de toegang tot rechterlijke bescherming, aangezien zij negatieve gevolgen kan hebben voor de beslissing om strijdpunten op te werpen wanneer de betrokken bedragen aanzienlijk zijn en de eventuele te dragen gerechtskosten te groot zijn.

- 25 De eerste civiele kamer van het Tribunal Supremo heeft recentelijk, op 11 februari 2013, een arrest gewezen in een zaak die erg lijkt op de onderhavige zaak, waarin het ging over het beroep van een procureur die had verzocht om inleiding van de verplichte vereffening en een buitengewoon hoog bedrag vorderde, dat sterk werd verlaagd door de gewone rechterlijke instanties. De eerste kamer van het Tribunal Supremo heeft het cassatieberoep verworpen op grond van een reeks overwegingen, volgens welke de toepassing van de tarieven van procureurs a priori kan worden uitgesloten ten aanzien van een procureur die verzoekt om inleiding van de verplichte vereffening, wanneer niet uitdrukkelijk uitspraak is gedaan over de kosten, door het bedrag ervan te verlagen. Dit is evenwel een geïsoleerde uitspraak en dus nog geen vaste rechtspraak, zodat de niet-inachtneming ervan door de rechterlijke instanties niet meebrengt dat een cassatieberoep tot harmonisatie van de rechtspraak in de zin van artikel 477 LEC moet worden toegewezen. De Juzgado is van oordeel dat de tariefregeling in casu wel van toepassing is en legt de hiernavolgende vragen voor aan het Hof van Justitie.

III – Geen verplichting tot het stellen van de prejudiciële vrag[en].

- 26 De beslissing in deze zaak resulteert niet in de beëindiging ervan, aangezien hoger beroep kan worden ingesteld tegen de uitspraak.

DICTIONNAIRE

De Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Pontevedra beslist het Hof van Justitie van de Europese Unie de volgende prejudiciële vrag[en] te stellen: **[Or. 10]**

- „1) Is een regeling zoals die waarin is voorzien bij koninklijk besluit 1373/2003 van 7 november 2003 betreffende de tarieven van „procuradores de los tribunales’ (procureurs), op grond waarvan voor hun vergoeding een tariefregeling of tabel wordt gehanteerd met minima die slechts met 12 % kunnen worden verhoogd of verlaagd, en waarbij de autoriteiten van de lidstaat, daaronder begrepen rechterlijke instanties, niet daadwerkelijk de

mogelijkheid hebben om in geval van uitzonderlijke omstandigheden van de minimumbedragen in de wettelijke tabel af te wijken, verenigbaar met artikel 101 VWEU (voorheen artikel 81 EG juncto artikel 10 [EG]) en artikel 4, lid 3, VEU?

- 2) Kan voor de toepassing van de betrokken tariefregeling zonder dat de daarin vastgestelde minima hoeven te worden toegepast, als uitzonderlijke omstandigheid worden aangemerkt het feit dat de daadwerkelijk verrichte werkzaamheden in geen verhouding staan tot het bedrag aan honoraria dat volgens de tabel of tariefregeling dient te worden betaald?
- 3) Is koninklijk besluit 1373/2003 van 7 november 2003 tot vaststelling van de tarieven van procureurs verenigbaar met artikel 56 VWEU (voorheen artikel 49 [EG])?
- 4) Voldoet deze regeling aan de in artikel 15, lid 3, van richtlijn 2006/123/EG genoemde eisen van noodzakelijkheid en evenredigheid?
- 5) Omvat artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, waarin het recht op een eerlijk proces is neergelegd, het recht om doeltreffend op te komen tegen het bedrag waarop het honorarium van de procureur wordt vastgesteld, wanneer dit onevenredig hoog is en niet beantwoordt aan de daadwerkelijk verrichte werkzaamheden?
- 6) Zo ja, zijn de bepalingen van de Spaanse Ley de Enjuiciamiento Civil (wetboek van burgerlijke rechtsvordering) op grond waarvan de partij die in de kosten is verwezen niet de mogelijkheid heeft om op te komen tegen de hoogte van het honorarium van de procureur wanneer het honorarium volgens haar buitensporig hoog is en niet beantwoordt aan de daadwerkelijk verrichte werkzaamheden, in overeenstemming met artikel 6 van het Europees Verdrag?"

De [procedure] wordt geschorst. (omissis)

(omissis) [**Or. 11**]

(omissis)

(ondertekening)